

Mál nr. 107/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu vegna vinnuslyss.****Gögn.**

Málskot dags. 13.03.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-11.

Bréf V dags. 28.03.2019 ásamt tveimur fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Hinn 22. febrúar 2018 skarst M á hendi þegar hann var við vinnu sína hjá A. Af atvikalýsingum sem fram koma í tjónstilkynningu til V, dags. 2. mars 2018, tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 22. febrúar 2018 og í tilkynningu til Vinnueftirlitsins dags. 4. apríl 2018, má ráða að atvik hafi verið þau að M ætlaði í hádegismat þegar hann staldraði við hjá X, samstarfsmanni sínum. X hafi þá farið að gantast í, eða hrekkja M, og gleymt því að hann héldi á dúkahníf í vinstri hendi. Hafi M borið hendi fyrir sig til að varna frekari hrekkjum en við það skorist á áðurnefndum dúkahníf.

Samkvæmt greinargerð M, sem er meðal gagna málsins er nánari atvikalýsing sú að X hafi gert sig líklegan til að snerta hann, en X hafi átt vanda til að snerta samstarfsmenn sína og kitla eða hrekkja þá með ýmsum hætti, þegar hann gekk framhjá starfsstöð hans, og hann þá borið hönd fyrir sig til að stöðva þann leik hans. Hafi þá X slegið með vinstri hendi til hans með þeim afleiðingum að hann skarst á handarbaki, en X hafi verið með dúkahníf í vinstri hendi.

Greinargerð X er hins vegar á þá vegu að hann hafi gripið létt í yfirhöfn M, og M þá slengt hægri hendi í dúkahnífinn sem X hélt á með þeim afleiðingum að M skaddaðist á hendi.

M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V og telur að tjónið hafi orðið vegna gáleysis X, sem lagði ekki frá sér hnífinn sem hann hafði verið að nota við vinnu sína. Það hljóti að teljast eðlilegt að leggja frá sér slík verkfæri þegar höfð séu samskipti við samstarfsmenn, sér í lagi ef til standi að grípa í þá eða snerta á einhvern hátt. Þá hefðu samskipti M og X, sem hófust með umræðu um hvort ekki væri kominn hádegismatur, rúmast innan eðlilegs starfs þeirra hjá A sem vinnuveitanda. Þá mótmælir M atvikalýsingu X, enda þurfi kraft og hraða til að valda svo djúpum og löngum skurði með dúkahníf. Miðað við afleiðingarnar sé því útilokað að atvik hafi verið þau að M hafi sjálfur slengt hendinni í dúkahnífinn. Þá gerir M athugasemdir við að atvikið hafi ekki samstundis verið tilkynnt Vinnueftirlitinu.

Í bréfi sínu til nefndarinnar mótmælir V atvikalýsingu M enda sé X ósammála henni. Þannig hafi atvik verið þau að eftir að X hafi gripið í yfirhöfn M hafi M slegið frá sér með hægri hendi sem lent hafi á dúkahníf sem X hafi verið að nota við vinnu sína með þeim afleiðingum að M slasaðist á hendinni. Þar sem um orð á móti orði sé að ræða hefði sérstök rannsókn Vinnueftirlitsins ekki breytt neinu í þeim efnum, en engin vitni hafi orðið að atvikinu. Samkvæmt lýsingu X hafi verið um óhappatílik að ræða og M hafi ekki fært sönnur á annað. Jafnvel þó byggt væri á atvikalýsingu M væri heldur ekki um bótaskyld atvik að ræða, enda hrekkir og kitl langt utan við starfssvið X og líkamstjóni því ekki valdið við framkvæmd starfs. Væri því bótaskylda úr umræddri vátryggingu ekki fyrir hendi.

Álit:

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort slys M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X, starfsmanns A. Ljóst er að ágreiningur er um hvernig það atvikaðist nákvæmlega að M skarst á hendinni. Hins vegar ber X og M saman um að samskipti þeirra hafi hafist með umræðu um hvort kominn væri hádegismatur. Verður að telja að samræður um hádegismat hafi verið í eðlilegum tengslum við starf M og X hjá A. Jafnframt bera gögn málsins með sér að X hafi verið að vinna með dúkahníf á starfsstöð sinni, þegar M gaf sig á tal við hann. Verður að meta X það til gáleysis að hafa ekki lagt frá sér opinn dúkahníf sem hann hafði verið að nota við vinnu sína meðan á samskiptum hans við M stóð, þá ekki síst fyrst þau samskipti fólu í sér snertingu að frumkvæði X. Verður samkvæmt

framansögðu að telja að líkamstjón M sé hægt að rekja til gálýsis X og að tjónið hafi orðið í nægilegum tengslum við starf X, þannig að A ber ábyrgð skv. reglunni um vinnuveitendaábyrgð á líkamstjóni M. Samkvæmt framansögðu er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A hjá V fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 16. apríl 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.